

Nr 270.

Av herr **Anderson** i Råstock, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående tillvaratagande för foderändamål av i vattendragen förefintliga vassararter.

Den nuvarande kristiden har tillfullo ådagalagt det oavvisliga behovet för vårt folk att i möjligaste mån försörja sig självt. Ett område, där vi kämpat med utomordentliga stora svårigheter, är lanthushållningens och därvidlag särskilt med den på grund av dåliga skördeår ytterst kännbara foderbristen. Känt är, att från F. H. K. vissa uppmaningar gjorts och åtgärder vidtagits för tillvaratagande av under normala förhållanden som mindervärdiga ansedda foderslag. Åtskilligt foder har tvivelsutan på grund av dessa uppmaningar och åtgärder även tillvaratagits, men det synes mig dock uppenbart, att mycket återstår, innan ett verkligt rationellt tillvaratagande av våra tillgångar i berörda avseende kan sägas äga rum. Så ha exempelvis vassförekomsterna i våra vattendrag i endast ringa mån tillgodogjorts för utfodringsändamål, och detta ehuru genom av F. H. K. gjorda undersökningar framgått, att en hel del av våra i sjöar och åar växande vassararter utgör ett fodermedel, som i vissa fall måste anses likvärdigt med gott hö. Svårigheterna med skörd och inbärgning av dessa foderförekomster hava helt naturligt varit många och stora, då ju hitintills lämpliga maskiner icke förefunnits, vartill kommer, att insikterna om fodervärdet av olika vassararter varit mycket bristfälliga, något som givetvis icke bidragit till att framkalla intresserat, energiskt arbete på avhjälpande eller åtminstone underlättande av dessa svårigheter.

Då man betänker, att våra vattendrag utgöra en betydande del av vårt lands areal och att de områden därav som äro vassbevuxna sammanlagt säkerligen kunna utan överdrift uppskattas till hundratusentals tunnland, så inses utan vidare, att kunde endast en del av dessa utan gödsling,

utan arbete växande fodermängder tillvaratagas på ekonomiskt fördelaktigt sätt, så vore detta en betydande vinst, såväl med avseende å säkerställande av våra fodertillgångar som även i nationalekonomiskt avseende.

Frågan om dessa foderarters tillvaratagande på rationellaste sätt är, synes mig, dock ganska komplicerad och enda utvägen att bringa full klarhet över dessa problem torde vara, att statsmakterna intressera sig därför och genom utredning ådagalägga dels den ekonomiska innebörden för vårt land av ett tillvaratagande av för foderändamål lämpliga vassararter, dels vilka åtgärder som kunna befinnas erforderliga för åstadkommande av nödiga maskinella hjälpmedel vid skörd och bärgning.

På grund av vad ovan anförts, tillåter jag mig vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning, huruvida i våra vattendrag förefintliga vassararter lämpligen kunna för foderändamål tillvaratagas, ävensom vilka åtgärder som böra och kunna från statens sida vidtagas för främjande och underlättande av detta tillvaratagande.

Stockholm den 24 januari 1919.

Anders Anderson
i Råstock.
